
Europejskie Centrum Solidarności

Pl. Solidarności 1, 80-863 Gdańsk

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością wzroku, koniecznie wybierz się do Europejskiego Centrum Solidarności, możesz tam liczyć na wiele udogodnień, które realnie ułatwią zwiedzanie wystaw. Informacje o ofercie, biletach, godzinach i udogodnieniach dla osób z niepełnosprawnością znajdziesz łatwo na stronie <https://ecs.gda.pl/>, w zakładce „Dostępność”. W ECS jest audioprzewodnik ze ścieżką dla osób z dysfunkcją wzroku (z audiodeskrypcją) oraz tyflomapy (multisensoryczne mapy pięter dostępne na wielu poziomach). Jedną z większych trudności jest dojście do budynku Europejskiego Centrum Solidarności i samodzielne zlokalizowanie wejścia. Wystawa stała jest rozłożona na dwóch kondygnacjach połączonych windami i schodami. Poruszanie się po wystawie jest raczej wygodne, bardzo w nim pomaga audioprzewodnik. Osoby słabowidzące zgłaszały w niektórych przypadkach zbyt wysoko zawieszone tablice informacyjne, małe litery w opisach, słabą czytelność części opisów (kontrast), wąskie przejścia między niektórymi gablotami i niekiedy ograniczoną możliwość dotykania eksponatów. Był problem z lokalizacją toalety, windy i schodów. Windy są udźwiękowione, mają przyciski wypukłe i oznaczenia w Braille’u. Przygotuj się na długie zwiedzanie obiektu (2-3 godziny).

Osoby z niepełnosprawnością słuchu znajdują w ECS jedną z najlepiej przygotowanych ofert w Gdańsku. Strona internetowa jest czytelna, łatwo tam znaleźć podstawowe informacje o obiekcie, a w zakładce „Dostępność” opisano audioprzewodnik ze ścieżką w polskim języku migowym (PJM) na wystawę stałą oraz system dostępnych pętli indukcyjnych. Audioprzewodnik w PJM jest ogromnym atutem ECS (choć osoby Głuche zwracają uwagę, że trudno niekiedy powiązać konkretne nagrania z eksponatami: brak numeracji filmów i jasnych znaczników na podłodze). Część filmów na wystawie ma napisy tylko po angielsku lub nie ma pełnych polskich napisów. Brakuje tłumaczeń dłuższych tekstów na PJM (np. biogramów, tablic zbiorczych) oraz transkrypcji treści słyszalnych tylko w słuchawkach czy „radiu” w salach. Bez zarzutów natomiast są wszelkie opisy, tablice, oznaczenia ułatwiające orientację w przestrzeni. Obsługa dobrze radzi sobie z komunikacją pisemną (kartka, telefon), ale używanie karty komunikacji nie jest w standardzie. Nie ma również problemu z korzystaniem z oferty kawiarni, bistro i sklepu z pamiątkami. Na zewnątrz i wewnątrz obiektu nie widać wyraźnego, świetlnego systemu alarmowego. Dzięki przewodnikowi w PJM, pętłom indukcyjnym, czytelnym opisom i kierunkom zwiedzania oraz zaangażowaniu personelu, ECS jest generalnie przyjazny dla osób z niepełnosprawnością słuchu.

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością ruchową, musisz wiedzieć, że ECS jest nowoczesnym obiektem, który jest fizycznie w dużej mierze dostępny. Podziemny parking ma 8 miejsc dla osób z niepełnosprawnością, a automaty parkingowe są dostosowane, mają opuszczany ekran. Wyzwaniem jest nieintuicyjne dojście do ECS od placu i przystanków, z odcinkami bruku, wąskimi alejkami i ogrodzeniem, a przy wydarzeniach (np. targach książki) dodatkowymi namiotami i stoiskami, które zamieniają przestrzeń w labirynt. Wejście główne jest bezprogowe, wyposażone w szerokie drzwi automatyczne, natomiast wejście boczne jest mało widoczne, z ciężkimi drzwiami. Lady kas są wysokie, co utrudnia komunikację i płatność, podobnie czytniki biletów oraz część przycisków w windach bywa umieszczonych za wysoko (ta uwaga nie dotyczy stoiska z audioprzewodnikami i szatni). W ECS jest system szerokich wind łączący wszystkie kondygnacje, szerokie przejścia na wystawie stałej oraz dostępne toalety na kilku poziomach. Sale są duże i przestronne, sprzyjają swobodnemu zwiedzaniu, większość gablot i multimediów jest dostępna, choć część napisów miała zbyt małą czcionkę, dodatkowo niekontrastową. Sporo ekranów, przycisków czy „ukrytych” materiałów (np. zdjęcia pod zasłonami, plansze do przetrzucania, aparaty, stoły interaktywne) jest zaprojektowanych na stojąco i dla osoby o pełnej sile rąk. Taras widokowy jest osiągalny windą, jednak wysokość barierek ogranicza odbiór widoków. Korzystanie z bistro, kawiarni i sklepu nie stanowi trudności, dzięki pomocnej obsłudze i odpowiednio niskim ladom. Brakuje jednak lepszego oznaczenia kierunku zwiedzania. Dużym plusem jest dostępny system ewakuacyjny dla osób na wózkach.

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością intelektualną lub towarzyszem takiej osoby, ECS może być dla Was miejscem ciekawym, ale też trochę trudnym. Strona internetowa jest jasna i łatwa w użyciu. Znajdziecie tam proste opisy wystaw, cennik oraz informacje o zniżkach dla osób z niepełnosprawnościami i ich asystentów. W środku budynku są szerokie przejścia, dużo ekranów i multimediów oraz miejsca, gdzie można dotykać niektórych elementów. W wielu salach jest przyciemnione światło. Na podłodze są wyraźne oznaczenia kierunku zwiedzania. Trzeba jednak pamiętać, że treści w ECS są poważne, a zwiedzanie całej wystawy może trwać nawet 2,5-3 godziny. Dla wielu osób może to być męczące. Pracownicy są pomocni. W ECS jest pokój wyciszeń, w którym można odpocząć. Służy on też rodzinom z dziećmi i jest tam przewijak. Jeśli dobrze zaplanujecie wizytę, na przykład rano lub poza sezonem, ECS może być dla Was dobrym i ciekawym miejscem do poznawania historii.